

holde sig udenfor Messen, fordi de ikke havde Naad til at deeltage i den. De yngre Befalingsmænd, hvoraf der jo er fleest, da Secondlieutenanterne netop da indfalder for at gjøre Tjeneste, ville jo kun have 30 Rd. i Lønning om Maanedes og 12 Rd. i Cantonnements-tillæg, hvilket udgjør 42 Rd., og, hvis de nu skulle give 35 Rd. om Maanedes til den nødvendige Koft, saa vil der — uden at jeg her skal undersøge, hvilke andre Fornødenheder de ogsaa kunne have at bruge Penge til — kun blive 7 Rd. tilbage til Klæder og til at betale Logis for i Hjemmet. Jeg troer, at Enhver vil kunne gjøre den Regning op, at disse 7 Rd. ikke kunne slaae til. Hvorledes dette nu bedst kan afændres, derom skal jeg ikke i Diebliffet nærmere udtale mig, men jeg skal — idet jeg bemærker, at Lovforlagets § 10, hvis den ikke skal indeholde Andet, end hvad den nu fastsætter, nemlig at Hæren, naar den er i Feir, ligger paa Cantonnementsfod, er aldeles overflødig og ikke behøves — kun antyde, at, hvis man vil foretage nogen Forbedring heri, kan man enten fastsætte, at Hæren i saadanne Tilfælde skal lønnes, som om den var paa Feltfod, naturligviis med Undtagelse af Udrustningshjælp, eller ogsaa kan man fastsætte et Mesjetillæg eller etablere Mesjer, hvori de yngre Befalingsmænd kunne faae deres Forpleining for en rimelig Priis, afpasset efter den Lønning, som de ere aftalte med. Dette troer jeg virkelig er et billigt Forlangende. — Et andet Punkt, der har været meget omtalt i det andet Thing, er det Tilfælde, at Armeen lever under Forhold, hvor den faaer fuld Forpleining. Jeg veed imidlertid kun et eneste Tilfælde, hvor man i Armeen faaer fuld Forpleining, og det er, naar man commanderes ud paa Søforterne. Derude faaer man fuld Forpleining af Militairretaten, og det er denne nødsaget til at give, da man ikke der kan faae Forpleining andetsteds. Det synes mig at ligge nærmest at betragte dem, der komme i dette Tilfælde, som om de vare ombord paa et Skib; men det er dog ikke Meningen i saa Tilfælde at tilstaae Søgager eller, hvad der slaaer dem nærmest, nemlig Felttillæg, men kun Cantonnements-tillæg. De, der skulle ligge paa Søfor-

terne, ville altsaa blive temmelig uheldig stillede, især naar de skulle ligge der i længere Tid.

Hvad Spørgsmaalet om Dagpengene angaaer, da har jeg allerede ved det foregaaende Lovforslag tilladt mig fortelig at berøre det Uheldige i, at man har hort op med at forhøje Dagpengene ved Capitainsklassen, og i, at de herefter skulle være af samme Størrelse ogsaa for de højere Classer. Jeg troer virkelig ikke, at man i Landetaten — hvor det ofte forekommer, at de højere Befalende, navnlig Generalerne, skulle foretage Inspectionreiser, og hvor Inspecteurerne for de enkelte Baaben endog ofte kunne være paa Reiser i flere Maanedes, naar de skulle komme omkring til alle Garnisoner — kan forlange, at en Mand i en saadan højere Stilling skal kunne foretage disse Reiser, paa hvilke han hele Tiden er nødsaget til at opholde sig paa Gjestgivergaard, mod en Godtgjørelse af 4 Rd. daglig. Der er her kommet et stort Misforhold frem imod tidligere, idet man ikke længere vil tilstaae de samme Beløb i Dagpenge, som tilstodes paa Tider, da Pengene vare meget mere værd end nu, og det, skjøndt jeg troer, at No-gen ikke dengang fandt disse Beløb for store. Det forekommer mig ubilligt nu, da alle Fornødenheder ere blevne saa dyre, paa een Gang at sætte disse Beløb 1 1/2 Gang ned. Det er ganske vist, at, naar jeg foretager en Reise og kan reise med 4 Rd. om Dagen, saa reiser jeg godt og prægtig og forlanger ikke mere at reise for. Men naar en højere Befalingsmand skal reise og opholde sig paa Gjestgivergaard paa det ene Sted efter det andet og derved maa tage Hensyn til, at hans Logis er af en saadan Bessaffenhed, at han kan see Folk hos sig, saa at han maa have mere end eet Bærelse — jeg taler ikke om, at han kan være nødsaget til at tractere, hvad man i det andet Thing har omtalt —, saa kan han ikke reise for den Betaling, som i § 11 er fastsat.

§ 14 er der indsat en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes, naar man bliver indquarteret med Forpleining hos Bærterne. Der staaer nemlig, efterat det først er sagt, at paa Felt- og Cantonnementsfod skulle Officerer og de med dem Eigestillede, naar Under-